

§ 5. Do komitetów założycielskich i do postępowania w sprawie rejestracji ogólnokrajowych organizacji związkowych stosuje się odpowiednio przepisy uchwały Rady Państwa z dnia 12 października 1982 r. w sprawie zasad i sposobu tworzenia organizacji związkowych w zakładach pracy (Dz. U. Nr 34, poz. 222), z tym że w nazwie ogólnokrajowej organizacji związkowej należy podać zamiast określenia zakładu pracy określenie gałęzi pracy, rodzaju zatrudnienia lub zawodu; w razie przyjęcia formy, o której mowa w § 1 ust. 2, dodaje się również wyrazy: „zrzeszenie”, „federacja”, „federacyjny” itp.

§ 6. 1. Grupa założycielska po dokonaniu czynności, o których mowa w § 2 ust. 4, może przed dniem 31 grud-

nia 1983 r. wystąpić do Rady Państwa o wyrażenie zgody na rozpoczęcie działalności przez ogólnokrajową organizację związkową z dniem jej zarejestrowania.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do grup założycielskich ogólnokrajowych organizacji związkowych, o których mowa w § 3 ust. 3.

§ 7. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

93

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 marca 1983 r.

w sprawie wyodrębniania własności lokali w domach wielomieszkaniowych stanowiących własność osób fizycznych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1983 r. Nr 11, poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W domach wielomieszkaniowych stanowiących własność osób fizycznych może być ustanowiona odrębna własność poszczególnych samodzielnych lokali mieszkalnych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do domów:

- 1) położonych na terenie przeznaczonym w planie zagospodarowania przestrzennego na realizację zorganizowanego budownictwa mieszkaniowego lub na cele inne niż mieszkalne,
- 2) nie pozostających w zarządzie właścicieli lub lokalnych zrzeszeń właścicieli i zarządców domów.

3. Ustanowienie odrębnej własności lokalu mieszkalnego może nastąpić, jeżeli:

- 1) jest to lokal samodzielny,
- 2) jego powierzchnia użytkowa nie przekracza 110 m², a w razie wykorzystywania części lokalu na wykonywanie pracy zawodowej przez właściciela — 140 m², albo też gdy lokal w domu wybudowanym przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1983 r. Nr 11, poz. 55) ma większą powierzchnię użytkową, lecz obejmuje nie więcej niż 5 izb.

4. Ograniczeń, o których mowa w ust. 3 pkt 2, nie stosuje się do lokali w budynkach wpisanych do rejestru zabytków, jeżeli zgodnie z opinią wojewódzkiego konserwatora zabytków przebudowa lokalu nie jest dopuszczalna z powodu zabytkowego charakteru budynku.

5. Lokal użytkowy może stanowić część składową lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość, jeżeli znajduje się w tym samym domu i jest przeznaczony do wykonywania zawodu przez właściciela. W takim wypadku lokal użytkowy nie bierze się pod uwagę przy ustalaniu powierzchni użytkowej oraz liczby izb w lokalu mieszkalnym.

§ 2. 1. W domu wybudowanym przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wyodrębnienie własności lokali

mieszkalnych może nastąpić tylko na rzecz najemców zajmujących te lokale, właściciela domu oraz pełnoletnich dzieci i rodziców właściciela.

2. Ustanowienie odrębnej własności lokalu na rzecz najemcy części lokalu wymaga zgody pozostałych najemców tego lokalu.

3. W domu wybudowanym po dniu 1 stycznia 1983 r. przez zespoły osób fizycznych zorganizowane na podstawie umowy cywilnoprawnej, zarejestrowanej w terenowym organie administracji państwowej, następuje wyodrębnienie własności wszystkich lokali na rzecz tych osób.

§ 3. 1. Do zawarcia umowy o ustanowieniu odrębnej własności lokalu jest niezbędne zaświadczenie terenowego organu administracji państwowej stwierdzające, że lokal odpowiada warunkom, o których mowa w § 1 ust. 3.

2. Ustanowienie odrębnej własności lokalu mieszkalnego na rzecz osoby nie będącej współwłaścicielem danej nieruchomości wymaga jednoczesnego przeniesienia na tę osobę własności lokalu i udziału we współwłasności części domu i urządzeń, które nie służą do jej wyłącznego użytku, i odpowiedniej części gruntu, na którym znajduje się dom, oraz gruntu związanego z korzystaniem z tego domu.

3. Udział właściciela lokalu we współwłasności, o której mowa w ust. 2, stanowi część ułamkową odpowiadającą stosunkowi powierzchni użytkowej lokalu do powierzchni użytkowej domu.

§ 4. Strony mogą określić w umowie wzajemne obowiązki wynikające ze współwłasności nieruchomości oraz odrębnej własności lokalu. W razie braku umowy stosuje się przepisy § 5—7.

§ 5. 1. Do obowiązków zarządcy domu należy utrzymywanie w należytym stanie pomieszczeń i urządzeń przeznaczonych do ogólnego użytku i otoczenia domu oraz dokonywanie w miarę potrzeby remontów bieżących i kapitalnych.

2. Zarządca domu dokonuje w lokalach stanowiących odrębne nieruchomości:

- 1) napraw i wymiany:
 - a) instalacji centralnego ogrzewania wraz z grzejnikami,
 - b) przewodów (rur) instalacji wodociągowej i kanalizacyjnej wraz z zaworami przelotowymi na rurociągach,
 - c) przewodów gazowych doprowadzających gaz do odbiorników wraz z armaturą na tych przewodach,
 - d) przewodów instalacji elektrycznej, z wyłączeniem gniazd wtyczkowych i przełączników,
- 2) usuwania uszkodzeń powstałych na skutek niewykonania napraw należących do obowiązków zarządcy,
- 3) wymiany zużytej stolarki okiennej i drzwiowej, podłóg i posadzek, jeżeli jest ona dokonywana również w innych lokalach w ramach remontu kapitalnego domu.

§ 6. 1. Właściciele lokali ponoszą:

- 1) opłaty za ogrzewanie lokalu, dostarczanie ciepłej wody, za korzystanie z dźwigów i ze zbiorczej anteny,
- 2) koszty odnawiania lokalu, napraw ścian, podłóg, sufitów, stolarki okiennej i drzwiowej, dokonania ulep-

szew lokalu ponad istniejący standard oraz napraw i wymiany elementów wyposażenia lokalu, z wyjątkiem elementów, których naprawa lub wymiana należy do obowiązków zarządcy domu.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, są wnoszone do dnia 10 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

§ 7. 1. Właściciele lokali uczestniczą w kosztach eksploatacji oraz remontów bieżących i kapitalnych budynku, a w szczególności w kosztach robót, o których mowa w § 5, w wysokości odpowiadającej ich udziałom we współwłasności domu.

2. Rozliczenie kosztów, o których mowa w ust. 1, następuje w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku za rok ubiegły, na podstawie rachunków przedstawionych przez zarządcę domu. Właściciele lokali mogą wносить zaliczkowo na pokrycie tych kosztów opłaty w wysokości i w terminach ustalonych w umowie.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

94

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1983 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin.

Na podstawie art. 9, art. 15 ust. 6 i 7, art. 19 ust. 4, art. 22 ust. 2, art. 43 ust. 3 pkt 2, art. 46, art. 58 ust. 2 i art. 61 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 268) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. Naczelnik gminy prowadzi ewidencję okresów ubezpieczenia i opłacania składek na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników każdej z osób objętych ubezpieczeniem. Na podstawie prowadzonej ewidencji naczelnik gminy potwierdza okresy ubezpieczenia oraz dane niezbędne do ustalenia prawa i wysokości świadczeń przysługujących z ubezpieczenia społecznego.

§ 2. 1. Przy ustalaniu obowiązku ubezpieczenia domowników uznaje się, że:

- 1) domownik pozostaje z rolnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym, jeżeli zamieszkuje na terenie gospodarstwa rolnego prowadzonego przez rolnika lub w bezpośrednim jego sąsiedztwie,
- 2) praca domownika w gospodarstwie rolnym stanowi jego główne źródło utrzymania, jeżeli nie osiąga on dochodów z innych źródeł w wysokości przekraczającej miesięcznie połowę najniższego wynagrodzenia obowiązującego w gospodarce społecznej.

2. Praca domownika w gospodarstwie rolnym nie stanowi głównego źródła utrzymania, jeżeli:

- 1) domownik kształci się w szkole ponadpodstawowej lub wyższej albo
- 2) rolnik udowodni, że domownik jest inwalidą I lub II grupy albo III grupy, jeżeli jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

3. Nie uznaje się za domownika osoby nie będącej członkiem rodziny rolnika, jeżeli z charakteru wykonywanej przez nią pracy wynika, że powinna być ona zatrudniona na podstawie umowy o pracę.

§ 3. 1. Współwłaściciel gospodarstwa rolnego, jego małżonek i domownicy podlegają ubezpieczeniu, jeżeli jego udział we współwłasności wynosi co najmniej 0,5 ha.

2. Współwłaściciel działu specjalnego, jego małżonek i domownicy podlegają ubezpieczeniu, jeżeli przypadająca na niego roczna wartość produkcji rolniczej odpowiada równowartości co najmniej 50 q żyta.

3. Warunek sprzedaży produktów rolnych, wymagany do uzyskania prawa i ustalenia wysokości emerytury lub renty, uważa się — w stosunku do osoby prowadzącej dział specjalny — za spełniony, jeżeli osoba ta wytworzyła i sprzedała jednostkom gospodarki społecznej produkty rolne o wartości nie mniejszej niż odpowiadająca równowartości 1/5 norm dochodu szacunkowego z prowadzonego działu specjalnego, określonych w załączniku do rozporządzenia.

§ 4. 1. Zwiększenie emerytury lub renty z tytułu zrzeczenia się przez rolnika prawa do bezpłatnego korzystania z lokalu mieszkalnego i pomieszczeń gospodarskich wynosi 0,1% szacunkowej ich wartości ustalonej w celu obowiązkowego ubezpieczenia w Państwowym Zakładzie